

У пошани
до піонерів —
лицем
до молоді!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація: Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07308
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Нью-Йорку:
ВАРДІ 7-4125
УНСоюз: ВАРДІ 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 176. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 23-го ВЕРЕСНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 23, 1971 No. 176. VOL. LXXVIII.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Середа, 22 вересня 1971

В АМЕРИЦІ

ЛІТО 1971 РОКУ ПРОМІНУЛО В ЗСА без більш-менш масових заворушень по містах. Однак і цього літа не обійшлося без нападів на поліцію, окремих терористичних замахів, підкладання бомб тощо з боку політичних уgrupовань, недоволених „естаблішментом“.

КОМІСІЯ ПЛАНІВ І МОЖЛИВОСТЕЙ РОЗПОЧАЛА за зачиненими дверима розглядати економічні пропозиції адміністрації президента Ніксона, які мають активізувати бізнес і, одночасно, зменшувати безробіття. Комісія прийшла до висновку, що треба відновити спеціальні кредити для розбудови підприємств, зокрема на придбання цювого обладнання, машинерії тощо.

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА В ЗСА ВІДЧУВАЄ дуже гостру нестачу молодих священиків. На місце 23 священиків, які в 1970 році померли чи відійшли, прибуло тільки 10 молодих. Вже тепер кількість старших віком священиків значно переважає молодих священиків.

ДО КУВІНСЬКОГО БЕРЕГА ПРИЧАЛИВ другий великого розміру танкер — судно для перевезення нафти. Його збудовано в СССР, на замовлення Кастра. Дотепер доставлено два танкери, на советських доках будуть третій.

ПОЛІЦІЯ НЕ ДОПУСТИЛА ЗАЦІКАВЛЕНИХ зблизкою побачити міністра закордонних справ СССР Андрія Громика і його супровід, коли вони прилетіли до Нью-Йорку для участі в Генеральній Асамблеї ООН. Поліція оточила літак, побоюючись антисоветських демонстрацій. Громика і його супровід швидко всіли в авто й поїхали до Глен Ков, де є советська садиба.

СЕНАТОР ВІЛІАМ ПРОКСМАЕР ЗВЕРНУВСЯ з проханням до президента Ніксона, щоб він не дозволяв являтися бензини утримувати далі високу ціну на бензин, встановлену акрама напередодні „замороження“ цін. Сенатор В. Проксмаер сказав, що така висока ціна на бензин лише сприяє інфляції долара.

БЕЗРОБІТТЯ В НЬОПОРЬСЬКОМУ СТИГЛИ ЗМЕНШИЛОСЬ на 0,4 відсотка, але минулого місяця воно швидко зростало. Тепер у всьому стейті з 5,7% безробітних.

У СВІТІ

В ПАЛАТІ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ПОЧУТЬСЯ не тільки офіційні прилюдні дебати на 26-й Генеральній Асамблеї, але ще жвавіші і ще важливіші — за кулісами, у коридорах і за закритими дверима кімнати Секретаріату та домівок окремих делегатів. Державний секретар Вільям Роджерс заповів свій приїзд до Нью-Йорку на кінець цього тижня, щоб перевести низку розмов передусім з советським міністром закордонних справ Андрієм Громиком, однак про міжнародні справи, як ізраїльсько-арабський і пакистансько-індійський конфлікти, як теж про шанси затишної американсько-советської конференції про обмеження атомового зброєння.

В ІЗРАЇЛІ СВЯТКУВАЛИ початок 5734-го року урочисто і спокійно, у настрій, який не вказував на реальну загрозу нової війни проти арабів. Стілет загрозив Ізраїлю Ісраїль, що коли тільки збудує — якої ізраїльської бази на Синайському півострові, на східному узбережжі Суецького каналу, буде зроблений випадок проти Єгипту, то єгипетські збройні сили „негайно знищать“ ту базу.

МОСКОВСЬКА „ПРАВДА“ ПРИНЕСЛА на своїй першій сторінці широкий коментар — статтю, в якій прославляється минулотижневий наради Брежнєва з західнонімецьким канцлером Віллі Брандтом, як „великий крок в напрямку до миру і безпеки“. Брежнєв — пишуть західні коментатори — досягнув від Брандта згоду на проведення європейської конференції безпеки, але — твердять німці — в заміну не дістав від Брежнєва ніякої компенсації.

17-ТИЖНЕВА ПОДОРОЖ ЯПОНСЬКОГО МОНАРХА КОШТУВАТИМЕ по 35.000 дол. денно. Японський уряд асигнував на ту подорож 595.000 дол., з чого 184.000 дол. коштують детисні квитки для цисарської пари, 20 високох урядовців і 14 осіб служби, які товаришать монаршій парі. 71.000 дол. призначені на бенкети й прийняття, що ними міждо Гірогіто і його дружина будуть реваншуватися європейським господарям за їх прийняття, а 90.000 дол. зарезервовано на подарунки на різні добродійні цілі в країнах, що їх будуть відвідувати японські гості.

ІНДІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ІНДРА ГАНДІ ВІДКИНУВ ступінь іранського шаха Рези Пакхвілі, щоб вона стрінулася безпосередньо з пакистанським президентом Мохаммедом Яхією Шахом для пологодження індійсько-пакистанського конфлікту. Індія твердить, що спершу Пакистан мусить створити в Східному Пакистані такі умовини, які дозволять б'єсьмому мільйонам втікачів, що нахлинули відтілі до Індії, вернутися туди. Але пакистанський президент уявляє, що справа реформ і замирення в Східному Пакистані, в якому пакистанська армія завела була режим кривавого терору проти автономістів — бенгальців, це „внутрішня справа“ Пакистану, про яку не можна говорити з закордонними володарями.

Проф. Меланія Байлова перевибрана на президента УМІ

Нью-Йорк (Т.В.). — На Загальному З'їзді Учителів Українського Музичного Інституту, що відбувся 19-го вересня в Нью-Йорку, перевибрано одногослодо Меланію Байлову на президента цього Інституту на шкільний рік 1971/72. До управи ввійшли: М. Тарнавська — 1-й віцепрезидент, Т. Богданська — 2-й віцепрезидент і пресовий референт, Р. Венке — секретар, Т. Мірошніченко — скарбник, Г. Клим — педагогічний референт, М. Чапельська — імпрезовий ре-

Сенат продовжив на два роки покликування до військової служби

Вашингтон. — Після довгих місяців дебат і різних пропозицій Сенат ЗСА схвалив остаточно у вівторок 21 вересня ц. р. законопроект про військову службу, продовжуючи обов'язкове покликування до війська на два роки, тобто до червня 1973 року. Був схвалений у Сенаті цей законопроект 55 голосами проти 30. Перед тим 61 голосом проти 30, значить на один голос більше, як вимагалих дві третіх голосів. Сенат вирішив припинити дебати над законопроектом, у якому ожидливо очікували дальшу обструкцію проти цього законопроекту, що й вели деякі наставлені паціфістично сенатори. Після схвалення Сенатом законопроект передали для підпису Президентові. В урядових колах вважають, що перші покликування до війська будуть проведені вже протягом найближчих двох тижнів. Кількості молодих людей, що мали б бути по-

кликані, покищо не встановлено. Постанови цього законопроекту передбачають збільшення платень для військовиків, що мало б початися з 1 жовтня ц. р. і коштів ватиме державу скарбницю 2,4 мільяона доларів. Пересічна річна плата для рекрутів вносимиме включно з прохачуванням і житлом від 3 100 дол. до 4 900 дол. У фінансовому 1972 році покликуть до війська цюнайбільше 130 000 осіб і в 1973 році 140 000. Про звільнення студентів від військової служби рішення Президент. Студенти богословських семінарій будуть звільнені від військової служби з тим, що якщо вони не висватяться, то їх негайно покликуть до війська. Громадяни чужих держав будуть покликані до війська аж після першого року свого перебування у ЗСА. Якщо вони служили вже в інших арміях, їх обов'язок військової служби у ЗСА.

Секретні досі документи Пентагону будуть опубліковані окремим виданням

Вашингтон. — Адміністрація през. Ніксона передала для диспозиції Конгресу збірку секретних досі, але вже здекласифікованих документів, що стосуються війни в В'єтнамі. Збірка охоплює 7 800 сторінок машинопису і її опрацював окремий штаб — яких сто осіб — працівників Пентагону на доручення през. Ніксона і секретаря оборони Мелвіна Р. Перла. В порівнянні до опублікованої без згоди уряду в червні цього року „Нью-Йорк Таймс“ — ом і іншими газетами збірці секретних документів упорядкована тепер і пригтована до друку збірка документів не вклавте американське видання в справі В'єтнамської війни, але є в ній чимало досі цілком невідомих матеріалів, як наприклад всім листів і каблетграмів кому-

ністичного провідника В'єтнаму Го Чі Міня, в яких він звернувся до американського уряду за допомогою в боротьбі проти французького колоніального режиму в 1945-1946 роках. Не опубліковані документи з часу урядування през. Джансона, які стосуються секретних переговорів у справі миру і звільнення полонених. Їх виділено з огляду на те, що згідно з цією доі не оголошено. Будуть надруковані ці документи у 12 томах і їх комплект у твердій оправі коштівватиме 60 доларів. Водино з іх цим готується видати цю офіційну збірку документів Пентагону ще приватне американське видання Бейкен Пресс у Бостоні і вона вийде в 4 томах і коштівватиме 45 доларів у твердій оправі і 20 доларів боншуровано.

Осіння кампанія за збільшення УНСоюзу у повний ході

Джерзі Сіті. — Започаткована з днем 10-го вересня ц. р. осіння кампанія УНСоюзу за своє дальше збільшення, з конкретною метою придбати до кінця цього року додаткових 3.000 нових членів, продовжувалася в минулому тижні. В межах останнього кінця тижня відбувся ряд окружних, організаційних зборів у Вілкі Бері, Скрентоні, Спранксзах і Вунсакеті. В усіх цих зборах узяли участь представники Головного Уряду УНСоюзу та місцеві обласні організації. Усі ці збори мали на меті заставити місцеві Відділи, що б вони повністю виконали свою частину праці, яка в результаті має забезпечити дальший розвиток та ріст УНСоюзу.

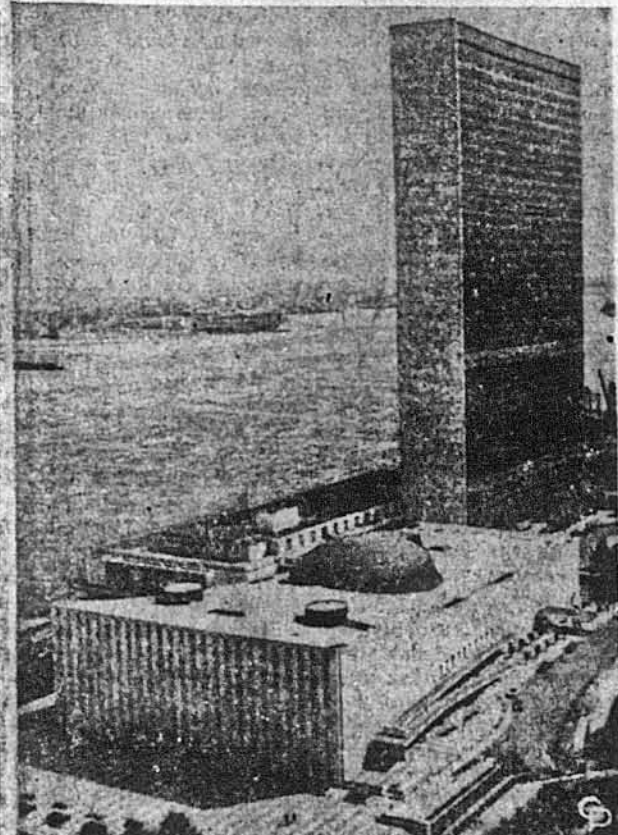
Володимир Гіряк перейняв опіку над новими Округами

В суботу, 18-го вересня, відбулися збори округи з оідком у Вілкі Бері, пенсильванського стейту. Збори відкрива і ним проводила голова Округи пані О. Малишак. Вітаючи прийнятих, головного секретаря д-ра Ярослава Падюха та обласного організатора Володимира Гіряка, вона намітила порядок нарад, найважливішою точкою в яких було введення в обов'язки нового опікуна Округи п. Гіряка, якого представив гол. секретар, агадуючи його довгу кар'єру союзового організатора. Володимир Гіряк, за словами промовця, це не тільки колишній головний контролер УНСоюзу, але також найбільше заслужений організатор УНСоюзу в Канаді, яку зміряв віч своїм авто і своїми ногами раздовж і вподе-

Скрентонська Округа наладує працю

В неділю, 19-го вересня, відбулися окружні збори скрентонської Округи. Її новий голова Іван Голик, що недавно заступив попереднього голову проф. Миколу Мартинюка, який обтяжений іншими обов'язками не відмовився від дальшого толо-

Об'єднані нації в Нью-Йорку

На сайтілі бачимо скляний палац Об'єднаних Націй при 1-й Евею і 42-й вулиці у Нью-Йорку та Секретарський будинок Об'єднаних Націй над Іст-Рівером. 21 вересня ц. р. відкрито 26-ту сесію Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, які складаються із 127-ох членських держав.

Розпочалась 26-та сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй

Об'єднані Нації. — У вівторок 21-го вересня ц. р. відкрито 26-ту сесію Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, при чому з-посеред 127-их членських держав тільки один Ізраїль був неприяним — з приводу урочистого жидівського свята. Перше засідання було виповнене вибором президента 26-ї сесії, яким став міністер закордонних справ Індонезії д-р Адам Малік, промовою його і його попередника, Е-варда Гамбро з Норвегії, та прийняттям трьох нових членів до Об'єднаних Націй: гімалайської держави Бутан і двох арабських „еміратів“ з-над Перської затоки, Бахрину і Квадару збільшили число членів Об'єднаних Націй до 130. Всі ці три держави разом мають півтора мільйона мешканців, але вони — завдяки принципові рівності голосів всіх членських держав в ООН — можуть поважно вплинути на вирішення справи прийняття Комуністичного Китаю з його 700 мільйонами мешканців. Новий президент Генеральної Асамблеї Адам Малік підкреслює у своїй вступній промові принцип „універсальності“ Об'єднаних Націй, щоб усі держави світу були в ній заступлені, і виразно поручав прийняти Комуністичний Китай та поділені країни — Німеччину, В'єтнам і Корею, „без уваги на їх політичну ідеологію, соціально-економічний устрій та правне визнання“. Знову ж Евард Гамбро таврував членські держави за їх легковажне ставлення до фінансів Об'єднаних Націй та підкреслює розбіжності між „вдатками на зброю і на видатками на мир“. 26 сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй потриває до Різдва у грудні цього року. Найголовнішими її справами буде прийняття Комуністичного Китаю і вирішення, чи Вільний Китай має надати залишитися членом ООН, — вибір нового генерального секретаря ООН та справа замирення в ізраїльсько-арабському конфлікті. Але напевне вирішуватимуть і інші справи, які можуть хвилювати міжнародний світ. З уваги на ці справи — прийняття на цій сесії будуть напевне міністри закордонних справ усіх членських держав та деякі голови урядів Головної американської делегації з державний секретар Вільям Роджерс.

Японія підписала резолюцію ЗСА про репрезентацію Китаю в ООН

Об'єднані Нації. — Японський прем'єр Ейсаку Сато заявив у радіо-телевізійній промові, що японський уряд пішли довгих і всебічних нарад рішув прислатися до 10 держав підписали ту американську резолюцію. У зв'язку з справою Китаю на денному порядку теперішньої сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй — перед будинком Об'єднаних Націй відбулися 21 вересня дві бурхливі демонстрації — прихильників Комуністичного Китаю та прихильників Вільного Китаю. Демонстрації вільних китайців була куди численніша, нараховувала за твердженням поліції 3.000 осіб, та за твердженням вільних китайців — 10.000 осіб, а демонстрація комуністів і їх прихильників 600 до 800 осіб. У комуністичній демонстрації було багато музичних і портретів. Поліція не допустила до задуру між з-за с-м оворожених демонстрантами. Арештовано двох молодих китайців, з яких один був озброєний.

ування в Окрузі, прикладно підготував збори, відвідавши перед ними свої Відділи, навіди положені оподалі Скрентону. Хоч не всі Відділи вдалося притягнути до участі в зборах і співпраці з Окружним Комітетом, на зборах докладно обговорено наладнання ряду актуальних (Закінчення на стор. 4-й)

У Чикаго вся громада відзначить другу річницю Архiepіскопського Синоду

Чикаго (Н.Н.). — На найширшій основі представників усіх українських католицьких парафій та багатьох громадських організацій створився в Чикаго Діловий Комітет для відзначення другої річниці Архiepіскопського Синоду Помісної Української Католицької Церкви. Відзначення відбудеться в неділю, 3-го жовтня, і почнеться Богослуженням в наміренні помисності і патріярхату, що будуть відслужені в українських католицьких церквах Чикаго й околиці. Після обідю о 5-й год. відбудуться святочні збори в аудиторії Школи Шопена, на яких виступити з промовою д-р Богдан Олесницький з Нью-Йорку, а також місцеві промовці та мистецькі сили.

При цій нагоді організується „Бенкет, який не відбудеться“ на пошану Блаженнішого Кир Йосифа Сліпого. Учасники цього „Бенкету“ закуплять квитки вступу по 10 дол. та візьмуть участь у церковній і громадській частині відзначення другої річниці Синоду. Організатори сподіваються близько однієї тисячі учасників невідбудного бенкету, у всь прибуток з якого буде висланий Верховному Архiepіскопові на розбудову установ та виконання проєктів в Римі.

Діловий Комітет очолила Любомила Шандра, голова Окружної Ради Союзу Українок Америки; заступниками голови є Омелія Пшемкевич, директор „Самопоміч“, та ректор Микло Панасюк, а секретарем ред. Микло Денисюк. Членами Комітету, з відповідним розподілом функцій, стали понад 15 представників усіх шести українських католицьких парафій та важливіших громадських організацій.

Відзначення другої річниці IV Архiepіскопського Синоду відбудеться як Свято Помісної Української Католицької Церкви в Чикаго за починком і під протекторатом Координаційного Комітету українських громадських організацій Америки і Канади за здійснення патріярхату УКЦеркви.

Свято відбудеться в театральній залі з наймодернішим улаштуванням в Технологічному Фешен Інституті ч. 227 Захід 27-ма вул. (не мішат з Фешен Інститутом на 24-й вул.).

Всі організації, установи і підприємства, які бажають подати свої оголошення до пропам'ятної книги, мають надіслати їх не пізніше як 20 вересня на адресу: Комітет Об'єднаних Американських-Українських Організацій, 142 Друга Авен., Нью-Йорк, Н. Й., 10003.

Українці Нью-Йорку-Ірвінгтону і околиці вшанують пам'яті Роковини

Нью-Йорк (О.Т.). — Українці Нью-Йорку — Ірвінгтону і околиці величаво вшанують 45-ліття смерті сл. пам'яті Головного Отамана Симона Петлюри та 50-ліття героїчної смерті 359 воїнів Армії Української Народної Республіки під Базаром. Цю велику національну імпрезу, що відбудеться 21-го листопада ц. р., в залі Ірвінгтонської середньої школи, підготував окремий Громадський Комітет, зложений із представників понад двох десятків національних організацій і його очолює сот. Юрій Кононів. В програмі свята візь-

Українці готуються „привітати“ Косігіна в Канаді

Торонто. — Канадські власті повідомили про прибуття до Канади советського прем'єра Алексея Косігіна, який має об'їздити Канаду „з дружньою візитою“, азімну за візиту прем'єра Трюдо. Косігін мав би прибути до Оттави 18 жовтня, а потім впродовж тижня роз'їздити по країні, за не розголошенням календаря ц-м „Вільний Світ“ з 13-го вересня повідомив, що „в Торонто відбудуться вкратці наради представників повноволених комунізмів і москвсь-

ким імперіалізмом нації, а метою нарад є координація спільних демонстраційних акцій в часі приїзду А. Косігіна до Оттави“. Шляхом демонстрацій українці та представники інших повноволених народів пригадають світові про імперіалізм Москви, котимуністичну загрозу і сучасні злочини Кремлю супроти українського народу і його культурних діячів, між ними Валентина Мороза, який дає і карастєся у червоному капоті — сказано в повідомленні.

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT SUNDAYS, MONDAYS & HOLIDAYS (SATURDAY & MONDAY ISSUES COMBINED) BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSN., INC. AT 81-83 GRAND ST., JERSEY CITY, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$18.00, на пів року — \$9.50, на 3 місяці — \$5.00. Для членів УНСОУ 65¢ м.с. За кожен зміст адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Політизація

На засіданні Екзекутиви Українського Конгресового Комітету 10 вересня ц. р. проф. Лев Добрянський радив перенести "політизацію" українського життя в Америці, всіх його зусиль і починів. Значить, щоб усі дії американських українців були націлені на добро української визвольної справи і щоб їх можна було використовувати на американському терені для добра тієї справи.

Це стосується великих і малих речей. Наприклад, інший промовець на тому засіданні Екзекутиви УКК таврував малу привабливість українців на демонстрації у користь в'язеного Валентина Морозова та інших в'язів совєтського режиму у протиставленні до масової участі наших людей на будь-якому розрекламованому пікніку. Очевидно, що така демонстрація повинна бути масовою, повинна боювати в частині відповідати тій акції, яку переводять американські жиди у користь своїх земляків в СРСР. Але й пікнік міг би теж слугувати рідній справі, коли б його для неї відповідно використали. Родинні свята теж можна використати для української справи, коли б відновили добрий звичай збірків на українські цілі, як це робили давні, бідніші за нас, імігранти. Ось раз-у-раз відбуваються весілля з участю, буває, кількості осіб: 5 доларів від кожного учасника такої родинної імпрези не робили б різниці в його видатках, що їх мав у зв'язку з нею, але це напевно спричинилося б власне до тієї корисної "політизації" нашого життя.

Політизація потрібна американсько-українському життю, щоб змінити той шаблон, в якому воно потопало. Вона потрібна, щоб активізувати наше життя, щоб наші задуми й почини були більш конструктивні, більш скоординовані, щоб наше мислення стосувалося не тільки нинішнього дня, але й майбутнього нашої громади та майбутнього України. Політизація потрібна, щоб зросло зацікавлення життям та відносинами в окупованій Україні і зросло зацікавлення проблематикою і Державного Центру УНР за кордоном, і Секретаріату СКВУ, і Тижням Поневолених Націй, і українським студіям в Гарварді, і законопроектом про Осередки Етнічних Студій, і багатьма іншими справами, які варті нашого зацікавлення — для добра української справи.

Гасло політизації позитивне, воно спонукає до припадку до акції. Тоді, коли в усьому світі на наших очах переводяться величезні зміни, то й наше американсько-українське життя повинно вступити на нові рейки. Власне це й поручає гасло політизації.

"Соціалістична інтеграція"

У Східній Німеччині, в окупованому Ляйпцигу закінчився Міжнародний осінній ярмарок 1971. Хоча та виставка була міжнародною, в ній взяли участь тільки 54 країни, а з 88 країн там були спостерігачі. Головне місце там займав СРСР. Дивлячись на совєтські експонати, можна було б подумати, що в СРСР найвищий у світі рівень життя, хоча насправді є він одним із найнижчих, зокрема найнижчим з усіх європейських країн.

Ляйпцизька виставка, однак, мала на меті показувати не життєвий рівень населення різних країн і не промислову потужність, а щось інше і — нове. Йшлося про так звану соціалістичну інтеграцію, яку мали виявляти виставлені експонати, діягрми, фотознімки. Відколи генеральний секретар ЦК КПРС Л. Брежнєв почав робити на тис на економічну інтеграцію країн комуністичного блоку, відтоді комуністична преса тільки й пише на цю тему, а в Ляйпцигу намагалися показати таку "інтеграцію" в дії. "Інтеграція" слово латинське, означає воно об'єднання в одно ціле окремих частин. Але "соціалістична інтеграція" виявляється в щось іншаке: там планово інтегрують господарство СРСР та країн-сателітів так, щоб новочасна Московська імперія СРСР могла все докладніше контролювати і могла мати з усього прибутки.

"Комсомольская Правда" з 14 вересня в статті "Пульс інтеграції", наприклад, повідомляла, що "шість країн соціалістичної співдружності братимуть участь у будівництві потужного цelloлозного комбінату в Сибіру", що "підприємства Болгарії, Угорщини і Польщі постачають частини для совєтських автомобілів "Жигулі" або що "СРСР і Німеччина Демократична Республіка почали прокладати новий провід міжнародного нафтопроводу "Дружба", щоб більше імпортувати совєтської нафти до ГДР, Польщі, ЧССР, Угорщини".

Від такої "соціалістичної інтеграції" відмовились Югославія і Албанія, відмовляється і Румунія. Така інтеграція на ділі означає експлуатацію Московією інших країн і цементування Московської імперії в Європі.

В. Ткач

ЗУСТРІЧ БРАНДТА І БРЕЖНЄВА

З політичних сенсацій на європейському континенті найбільшою під кожну пору є безумовно подорож шефа соціалістично-ліберального уряду Західної Німеччини Брандта до СРСР. Вона відбулася в досить незвичайних обставинах. Іздив Віллі Брандт не до Москви, а в Крим, де в курортній місцевості Ореанда між 16 і 18 вересня мав розмови не з відповідним його становищу совєтським прем'єром Косігіном, а з шефом комуністичної партії СРСР і фактичним диктатором Брежнєвим. Іздив всупереч приписам т. зв. дипломатичного протоколу, згідно з яким кожні відвідини шефа уряду до якоїсь країни мусять бути ревізовані шефом уряду цієї країни. Тим часом Брандт уже вступив до СРСР, перш ніж був там колишній німецький шеф уряду Аденauer, але це ні разу совєтський прем'єр не був у Бонні. І якщо до цього додати, що подорож Брандта відбулася з ініціативи совєтів, то не дивно, що деякі опозиційні до уряду Брандта західнонімецькі часописи іронічно твердять, що Брандта покликали до того, щоб він "скавав рапорт" своїм совєтським господарям.

Та ще цікавішою є та обставина, що подорож відбулася незабаром після укладення т. зв. Берлінської угоди між 4-ми державами-переможцями у другій світовій війні: ЗСА, Англією, Францією і СРСР. Дехто вважає цю угоду за велику перемогу східної політики уряду Брандта. Бож, як відомо, цей уряд узалежнив від угоди в справі Берліну ратифікацію підписаних між договорів з Москвою і Варшавою. Отже, ця угода відкриває дорогу до дальшого зближення між Бонном і Москвою. Дехто твердить, що тепер Бонн мусить "платити" Москві за Берлінську угоду, тобто йти на руку тим бажанням, що їх має совєтська політика в Європі.

Але що, насправді, позитивного для Західної Німеччини дала угода в справі Берліну? Вона визнала право Західної Берліну мати культурні і господарські зв'язки із Західною Німеччиною, яка в свою чергу має право затримати в Берліні деякі свої установи. Вона гарантує вільний доступ до Західного Берліну. В перспективі Західна Німеччина одержить, мабуть, право "репрезентувати" західноберлінських мешканців перед зовнішнім світом, а тому нібито відпадає колишня совєтська теза про те, що Західний Берлін не своєрідна "третя" німецька держава. Але всі ці "добрутки" фактично існують й до цього часу під протекцією трьох західних держав: ЗСА, Англії і Франції. Натомість є інші справи, які явно свідчать про те, що Москва здобула далеко більше довкола справи Берліну, ніж дала концесій.

Совєтська пропаганда з притиском підкреслює, що Берлінська угода являє собою фактичне визнання комуністичної німецької держави ЗСА, Англією і Францією. І ця угода віддала такий величезний вплив на політику в Європі, прийняття до Об'єднаних Націй ко-муністичної німецької держави — це визнання всім світом цієї держави, визнання найвищої на західноєвропейському рівні СРСР. Отже, не дивно, що подорож Брандта викликала занепокоєння і навіть неспокій не тільки серед внутрішньої німецької опозиції до його політики, але й серед політичних кіл деяких західних держав. Це відчувалося особливо у Франції, де газети знову почали писати про "Ралліро", себто про більша-теральну всебічну німецько-російську співпрацю. Виникають побоювання, що Західна Німеччина не витримає своїх ролі "посередника" між Заходом та Сходом і почне мимоволі підпадати під чимраз більший вплив совєтської політики. Чи в цьому напрямку піде майбутній розвиток міжнародної ситуації? С дані та гадки, що Західна Німеччина — принаймні до того часу, поки в ній владу матиме уряд Брандта — далі провадитиме свою східну політику з метою досягнення якнай-швидшого (Закінчення на стор. 4-й)

о. Віталій Коваленко

ДО ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ УАПЦ

14-17-го жовтня ми будемо відзначати 50-річчя Української Автокефальної Православної Церкви на Ювілейному Соборі в Філадельфії. Перед цим святом боюди коротко зупинимось на історичних даних постанови нашої Церкви, Церкви Українського Народу.

Від 988 року, коли український народ за князювання Володимира Великого прийняв християнську віру з Візантії, наша Церква була вільною і незалежною. Духівництво було національно свідоме та високоосвічене. Пастірі були не тільки духовними, а й національними провідниками. Вільний і незалежний стан нашої Церкви тривав аж до 1866 року.

Коли ж історичні події довели до Переяславської угоди 1864 р., московські володарі цю угоду порушили і почали плянувати поневолювати Україну, насиджуючи скрізь свою владу, а все що українське винищували. На перешкоді їм стояла Українська Православна Церква, яка все ще була незалежною і в народі викристалізовувала національну свідомість. Тоді наша Церква була в безпосередньому однанні з царгородським патріархом.

У 1453 році Царгород-Візантія був завоюваний турками, і Москва використала великого везира, давши йому в подарунок 120 соборників і шукрок та 300 червонців, а тоді "дладою йому даною" примусив Патріарха Діонісія IV передати нашу Церкву Москві. Це було явною "симонією", річчю неправною. І так наша Церква в 1866 р. втратила свою незалежність.

Відтоді почалась нагілка на Українську Православну Церкву. Все найдостойніше з Української Церкви урядом переводилося на Сибір, на заслання: єпископи, священники, дяки, навіть єпівки. Позбавляти нас наріди рідних пастірів, а наклади йому найміти, царських сатрапів, провідною ідеєю яких було якнайкраще догоджати "власним" урядом. Покоління за поколінням сходило в могили, і п р и з абувалася давня утіха від церковних співів, від читання, від благочинства, від Богослуження, від активної діяльності в братствах, духовних школах, читальнях. Не чути було з амону рідного слова. Забувалися звичай церковної стародавності, і Церква в Україні стала знярядом поневолення, визиску та безоглядного московщення.

Так було аж до 1917-го року, та ось вибухла революція. "Русь святая", "народ богословський", не вагаючись, змінив ненавмисне самодержавство, змінив і його церковну ієрархію. Та нові "власні" приєздили ще більше гоїння наші Український Православній Церкві. Величкі храми, що коштували народів дуже дорого, перестали існувати. Частково знищили їх, а більше осквернили. Народ здебільшого був переїнятий революційними подіями, але не всі забули славі традиції нашої рідної

Православної Церкви.

І от уже 1919 року в Києві зібралася перша Всеукраїнська Церковна Рада, що на той час об'єднувала чотири парафії, де священниками були українці, що в їх душах ще не погас вогонь віри в святі Христові Заповіді і що прагнули відродити свою Рідну Церкву, позбувшись московського намулу. У московського патріарха вже не було жандармів, і тому "князів" почували себе не твердо, але те, що виходило від українців, вони рішуче відкидали. І ні в якому разі не погоджувались на вивезу двох списків — українців.

Через весні обставини не можна було Всеукраїнській Церковній Раді пов'язатися з царгородським патріархом і навіть з грузинським екзархом. Отож, треба було шукати іншого шляху. Знайшлися відважні мужі, які піднесли могутній голос, щоб рятувати батьківські звичаї та уклад церковний. І Україна відгукнулася, не зважаючи ні на які труднощі того жалюгідного часу.

Представники українського віруючого народу зібралися в серці України, в Києві, на Перший Всеукраїнський Церковний Собор духівництва та мирян, і, коли московські списки відмовились висвятити для нашої Церкви двох найдостойніших наших священників на спискові, Собор, після триденного посту, горлової молитви та всебічного й детального обговорення, ухвалив виконати вивезу за прикладом практикою Первоапостольської Церкви, як це практикувалося у перші віки християнства в славі Александрійській Церкві. Зроблено це 10-23 жовтня 1921 р., в неабатній для Української Автокефальної Православної Церкви і всього українського народу день, в предковічній святині нашої — Софійському соборі.

Сповідніми українській поборній серця радістю духовною, бо знову відродилася на догматичних засадах рідна Христова Церква. На чолі її став новітній Апостол Правди, Митрополит Василь Липківський. До нього, мов до батька, залітали сини орли — рідний Єпископат: палкий ревнитель Церкви Христової Олександр Ярепенко, прамий і одвертий оборонець рідної Церкви Степан Орлик, святоців надхненник Йосип Олексій і подвижник і аскет Микола Борецький, визначний полеміст та апологет, який з кожного диспуту, як зі старим, "тихонівським" (назва від імені московського патріарха) духівництвом, так і з безбожниками виходив переможцем — блаженної пам'яті митрополит Іван Теодорович, золотустий Мусій Чехівський та інші, які понесли від свого батька слово і славу УАПЦ в старий і новий світ.

З великою люттю зустріли відродження УАПЦ московські "просвітителі", почали цей великий акт оскверняти своїми брудними висловами. Та Господь, бачачи чи-

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ ПРО "ФАТАЛЬНІ ЗАКОНОМІРНОСТІ"

У Вашому цінному часописі ч. 160 з 31 серпня цього року була надрукована стаття п. В. Гірчака "Фатальні закономірності". Добре, що принаймні одиниці бачать і усвідомлюють небезпеку, в якій ми опинилися, втіхши від наших "визволителів". Асиміляція — це повільна смерть, і її відчують лише найбільш національно свідомі одиниці. Жертва напевно не відчують душевного болю. Але винуватці лише жертв не досить. Відповідальність за це падає на всіх нас, а особливо на наших громадські та політичні установи.

Асиміляція — це повільна смерть, і її відчують лише найбільш національно свідомі одиниці. Жертва напевно не відчують душевного болю. Але винуватці лише жертв не досить. Відповідальність за це падає на всіх нас, а особливо на наших громадські та політичні установи.

Всі ми масово відповідалі за втрату кожної одиниці, але неспівмірно більша відповідальність тих, хто очолює чи претендує на провід у наших громадських і політичних установах. Таких церков несеуть відповідальність в цій ділянці нашого "бути чи не бути".

Термінологія у відношенні нас самих мусить бути ясна і невизначна. Ми є українці і наші діти є українці без огляду на те, де ми перебуваємо. Якщо хтось сумнівається в цьому, тоді треба йому допомогти у визначенні, віднайдени і закріпленні свого і нашого "я".

Іван Лозовий

Нью Йорк

АКТУАЛЬНА СПРАВА

Редакційна стаття "Голоси читачів" за 16 вересня, звернула увагу на дуже актуальну справу, а саме: яке мало б бути завдання української Церкви в теперішні часи. Дуже правильно сказав, що, крім молитви, повинна бути ще суспільна опіка.

Це — здоровий висновок, зроблений на підставі дійсності, хоч, на жаль, трохи запізнений. За останніх двадцять років побудовано багато церков, а скільки побудовано домів для молоді або для старших громадян? А де літні церковні табори для дітей, в яких вони, крім відпочинку, мали б нагоду пізнавати історію української Церкви? Хто, займається дітьми, що не належать до українських молодечих організацій?

За нестачу священників не можна обминути чатути мирян, як часто можна почути в нашій церкві, а в цьому треба винуватити церковний провід, що не має зв'язку з народом. Молодь не має зв'язку з церквою, крім християнства і вірчання.

Нам конечно потрібна зміна думання в провіді Церкви. Найвищий час, щоб церковний провід усвідомив, що ми не живемо в добу "попа і хлопа", що часи змінилися і співпраця Церкви з мирянами є конечною потребою для дальшого існування української Церкви.

Василь Сосяк

Форест Гіллс, Н. Й.

Так, їх нема. Це знаємо ми... Замість Рідної Церкви Христа На Україні — пустка мовчанства. Бо їх нема... Отче Вічний, жертву приими. Дай нам нові дні — погідні, а їх душі в своїх чертогах осели та Святу УАПЦ від ворогів і супостатів охорони!

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, ВО

ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

а під ним відповідь. Стаття займає 6 сторінок.

Генерал Давид Драгунський відповідає на питання "Яку роллю відіграють жиди в повітряних силах Совєтського Союзу?" — Його відповідь дуже імпонувала: він називав цілий ряд імен жидів, що займають в совєтському дегуванні високі пости.

Ріва Вішнікіна, голова Виконавчого Комітету Жидівського Автономного Радіону, дає відповідь на питання: "Чому немає жидівських шкіл в Совєтському Союзі?" Вона, виявляючи, що їх позамікали на бажання жидівських матерів, які не хочуть, щоб їхні діти різнилися від оточення. Це виглядає парадоксально, каже Вішнікіна, але це факт. Ті, що бажать вивчати жидівську мову, можуть робити це вдома, на курсах та з допомогою журналу "Совєтський Гаймлянд". (Далі буде).

Р. Крупський

МОСКВА ВІДПОВІДАЄ ЖИДАМ

(2)

"Як і всі інші соціальні явища, жидівська проблема перейшла значні зміни в різних історичних періодах. Перш за все, жидівська проблема в розв'язку жидівського поселення: тенденція в напрямку ізоляції і тенденція до злиття з національно більшістю даної країни. Цих два напрямки завжди були активними як в часах середньовіччя, так і в модерних часах.

Напрямок в сторону органічної асиміляції з життям даної країни знайшов свій вияв передусім в сфері культури. Результатом цього було цілковите злиття з панівною національністю.

Напрямок в сторону ізоляції постав під впливом

рела кляс" проф. Брагінський пише:

"В додатку до претенсій на "визначити характер жидів" та місяцями сіоністи висунули ще іншу, третю тезу, до якої Ленін поставився як до "видавки сіоністів". Це теза про "сталі антисемітизм", який нібито є спільним для всіх народів і який може бути пригнущений лише тоді, коли жиди оселяються у своїй власній державі.

"Нічого іншого не збільшує впливу сіонізму так, як антисемітизм, і хоч цих два напрямки називають виглядають діаметрально протилежними, на ділі вони мають багато спільного як в основному засновку, так і в ханізмі. Обидва замість клясового підходу до жидівського питання підставляють расизм, який визнає жидівський нарід як "визначткою" національності, "вибраний нарід".

"Антисеміти роблять це в цілком негативному сенсі, але разом з сіоністами висловлюють за переселення жидів з країн, в яких вони живуть. Обидва виявляють національний шовінізм, ідеоло-

гію і психологію. Антисеміти готувати жидівські жиди за сіоністів, а сіоністи готувати жидів за антисемітів.

"Антисемітизм є історичним явищем і тому минулим. Соціалістична спільнота рубав його коріння усулюючи умов для його існування.

"Реакційні риси сіонізму замаскували себе з особливою виразністю в умовах боротьби між протиніями системами — капіталізмом і соціалізмом. Верхівка жидівської буржуазії в більшості репрезентується індустріальними, комерсантами і банкірами, близько пов'язаними з інтернаціональним капіталом (так, як Ротшильд та інші фінансисти, патрони сіонізму). Нині сіонізм менше заінтересований "жидівським питанням", як монополістичним капіталом ЗСА (монополістична жидівська поведінка з органічною частинною його, не якоюсь фразеологією, "спеціальним криком"). У роках 1948-1969 жидівські монополісти позичили Ізраїлеві 8 мільярдів доларів, а далі фінансові ін-

у на наступному підрозділі статті п. н. "Жиди в Совєтському Союзі" автор доказує, як то уряд СРСР, наслідуючи політику Леніна, "успішно розв'язав" національне питання, в тому числі жидівське. Тепер жиди в Совєтському Союзі, пише він, займають високі пости в кожній галузі державного життя.

Вони мають можливість плекати свою культуру, і ніхто не робить на них тиску в напрямі асиміляції. Очевидно, живучи в поодиноких совєтських республіках, вони можуть приймати російську, українську, білоруську чи грузинську мови і одружуватися з представниками різних народів, але не під тиском, а з доброї волі.

Зрозуміло, що це очевидна брехня, бо як в Україні, так і в інших совєтських "республіках" російська мова є урядовою і її мусять знати та нею послуговуватися всі українці. З цієї причини ніхто з інших меншостей в Україні не стане вивчати мову, яка не є в публічному вжитку.

Автор замовчує фкт, що в цілому Совєтському Союзі

ВІДОЗВА

КООРДИНАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКИХ
ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
Канади й ЗСА за здійснення патріархату
Української Католицької Церкви

УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ!

Наближається друга річниця IV-го Архiepіскопського Синоду, тієї видатної події в житті Української Католицької Церкви, що відбулася від 29 вересня до 4 жовтня 1969 року і поклала підвалини її відродженню та єдності. Два останні роки життя нашої Церкви були виповнені твердими змаганнями за здійснення патріаршого устрою та утвердження помісності Української Католицької Церкви. Осягли ми в цих змаганнях успіхи, але й зазнали очевидних ударів з боку багатьох противників нашої Церкви й народу.

Проте, жива й повноцінна вітка Вселенської Церкви — Помісна Українська Католицька Церква, надхнена Святим Духом та заповідями славних її подвизників у минулому й сучасному, далі змагатиме до осягнення своїх історичних прав. Вірячи в Божє керування усіма справами та сполучаючи на свої духовні й людські сили, мусимо далі неухильно прагнути до заміцнення мети, визначеної в постановках IV Архiepіскопського Синоду.

Неділя 3 жовтня цього року, подібно як і минулого року, має стати днем особливої молитви і ще одного утвердження віданості ідеям помісності та українського католицького Київсько-Галицького Патріархату.

Молім Всевишнього у цей день — день другої річниця Синоду, щоб благословив наші змагання і дарував нам очікувані вислиди. Маніфестуємо перед усім світом та своїм власним народом тверду волю мати свою помісність і патріархальну — синодальну устрій нашої Церкви. Виявимо особливим способом своє призначення та даймо підтримку зусиллям Голови нашої Церкви, Блаженнішого Верховного Архiepіскопа Кир Йосифа, який став живим символом живучості, непоборності та єдності нашої Матері — Церкви.

Разом із Владиками — Отцями Синоду та священниками відзначимо всенародно і в єдності іншою річницю Архiepіскопського Синоду як День Помісної Української Католицької Церкви, день молитви, посвяти, відновлення й жертвенної праці для добра та єдності Церкви і народу.

Торонто — Чикаго, 15 вересня 1971 року.

ПРЕЗІДІА КООРДИНАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ:

д-р Юліан Пелех — голова
д-р Юрій Гордильовський — заступник голови
мгр Євген Матікаш — секретар
Микола Ленісок — секретар

3 перебування мгр І. Костюка в Монреалі

В середу 8-го вересня ц. р. загостив до Монреалю мгр Іван Костюк, секретар Ділового Комітету для відзначення 100-ліття Української Академічної Гімназії у Львові, де влаштував фото-пресову виставку архівальних документів і гімназійних знімків. Надсподівано багатий матеріал виставки, відповідно до скатологічного, тематичного поділення і гарно розложений викликав у глядачів захоплення і подив, а рівночасно признання для всіх тих колег, що зуміли муравлюю працю зібрати й упорядкувати ці дорожочні скарби найстаршої української гімназії.

Оглядаючи, ці експонати — маркіанто відчувалося відгуки далекої минулості, пов'язані з різними спогадами. Всі документи, свідоцтва, писемна дирекція писані рукою, тому чорнило дещо вже збуло, а папір пожовк. Цілість покриття грубою версткою часу. Виставку оглянуло понад 50 осіб.

При тій нагоді, мгр І. Костюк поінформував про перебування Ділового Комітету, а зокрема про підготовку видання ювілейного альманаха. Редакційна колегія, під проводом проф. д-ра Р. Кухара комплектувала збірку матеріалів, перебраних від проф. Ст. Шаха, докладаючи старань, щоб книга появилася найкращою до кінця 1972-го р. у зв'язку з появою альманаха й на закінчення ювілейних святкування відбудеться чергова Товариська Зустріч.

Після дискусії над звітом і дружньої вини думок:

УКРАЇНСЬКА ДЕМОКРАТИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ — ГАДСОН КАВІТІ, Н. Дж.

ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 25-го вересня 1971 року

о год. 8-й вечора

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ

при 90 Fleet St. (cor. Oakland Ave.)

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж.

Оркестра — THREE B'S ORCHESTRA

Вступ — \$1.00

Крамниця Народне Мистецтво в Гантері

ЗАМОВИТЬ ВІДПОВІДНІСТЬ МИСТЕЦЬКОЇ ВАРТОСТИ КЕРАМІКИ, ДЕРЕВОРІЗЬ, ВИШИВКИ І ТКАНИН, ВИКОНАНИХ ТУТ І В УКРАЇНІ

За інформацією писати:

FOLK ART SHOP

Ukrainian Museum Hunter, N.Y. 12442

Телефон у Нью-Йорку (212) 671-5283

Сл. п. о. Володимир Пилипець

3 нагоди посвячення пам'ятника на його могилі в Бавнд Бруку.

Постати, пок. о. В. Пилипець виступав дуже релігійно на тлі нашого таборового життя в Німеччині в рр. 1944-1949. Найкращу характеристику умов цього життя подав Юрій Клен-Бургтарт, ось якими словами: „Ми живемо в маломісних умовах, у тісноті, не маючи власного кутка, часто серед руйн найближчих поруйнованих міст, загрожені постійно небезпечкою втратити навіть той куток із твердим ложем, де провізорично прихилили свої голови. Ми люди без імені й держави, без громадянської належності. А проте вперто стоїмо на своєму мандрівному шляху й не хочемо збохити з нього. Ми ладні піти в світ-за-очі, за океан, у краї тропічні, чи полярні, аби не вертатися додому — являть, яке не має приналежності в історії. І в цих важких умовах життя, віддані на ласку чужих народів, ставши перехожими гостями — ми дали творити свою культуру. Масмо школи, школи, середній й вищий, навіть свій університет, масмо свої церкви, лікарні, театри, видавництва, газети, групи артистів, співаків, а наші поети й прозаїки не перестають і тут, на чужині, племати рідне слово. Який інший народ спромігся б на це?”

І серед передових представників нашого культурного руху того часу одні з почесних місць займав о. Володимир Пилипець. Без перебільшення можна його назвати амбасадором української еміграції. Він став у тяжких воєнних умовах життя справжнім опікуном і дорадником для потребуючих цієї опіки й помочі, а водночас був якимсь пропагандистом української культури перед чужинцями. Доля не була ласкава для нього. Ще перед виїздом на еміграцію його постигло велике родинне нещастя: його дружина поцілила німецькою бомбою і йому самому довелося опікуватися троїма малими дітьми та їхати з ними в чужину... Етапами їхньої еміграції стали міста: Фульда, Ангсбург і Ляйпціг. Німецькі церковні кола зуміли добре оцінити духовні цінності о. Володимира Пилипеця, коли вже в 1947 р. йому доручили на Евангелістському Конгресі у Мюнхені, виголосити доповідь про тогочасний стан Української Католицької Церкви в діаспорі. Його доповідь привалила оцінки дуже високо не лише за глибиною змісту, але також за бездоганною формою. О. Пилипець виступив при своїх визначних способностях опанувати в міхчасі аж до новітньої літератури німецьку мову, чим з'єднав собі серед привабливих загальних симпатій.

Під ту пору Апостольська Візантія у Мюнхені призначила його парохом Ангсбурга та іменувала деканом для українців католиків в цей уряд він виконував у рр. 1945-1948. Там у співпраці з Центральним Представництвом Української Еміграції в Німеччині він розгорнув широку і плідну діяльність, головним чином на

харитативному полі. Водночас він став дорадником римско-католицького німецького єпископа Куммполлера, а після його смерті й його наступника Фройндорфера в Ангсбурзі головним при вирішенні складніших віровизначених справ. В тому ж часі часто запрошувало о. Пилипець до німецьких духовних семінарій відправляти Службу Богу в нашому обряді, при чому о. Пилипець завжди викладав відповідні проповіді з поясненням обрядових багатств української Церкви.

О. В. Пилипець був теж тодішнім знайомим українсько-церковного мистецтва й часто викладав доповіді на цю тему для німецьких інтелектуалів. В тій діяльності допомагав собі чимало збірок наших ікон, які привіз зі собою з рідних земель. Гармонійним доповненням тієї колекції була чимала збірка гонимської кераміки, яку доповнював щораз новими зразками.

При переїзді до Америки почалися для о. Володимира важнішою тяжкої часи. Його першою душепастирською посадою став щоправда Вашингтон, але тоді не було там власної церкви, ані навіть задовільного мешкання для нього та його родини: він правив в одній із шпитальних каплиць. Мав дуже скромну платню. Тому для утримання себе й своїх дітей, він мусів перейти частково на важку фізичну працю, яка підірвала його здоров'я. Після Вашингтону його церковна влада визначила йому інші невеличкі парафії такі, як Фрексил, Сейр і Сент Клер. Але й на тих бідних парафіях він мріяв про прикаршування до речних йому церков та про нові іконостаси для них. Як душпастир о. В. Пилипець був завжди зразковим священником і ніколи не спокучувався, що для меншого числа парохіян не варт висилуватися в своїй ревності. А все таки, коли приїздив кожного року на короткі літні відпочинки до Гантеру і там правив Службу Богу в дерев'яній „гуцульській“ церкві серед прекрасної природи, а при вокальних супроводі вже дорослих своїх дітей, тоді така Богослужба, прекрасний спів celebranta в доповненні ідеально зіспіваного роліного хору, робила враження якоїсь містерії і ставала найкращим духовним концертом.

В розмовах з друзями о. Володимир залюбки поринав у часи своєї військової

3 мото перебування в шпиталях

Коли людина переходить на еміграцію й має більше вільного часу, щоб не опинитися в ізоляції і цинічній пригнобленості, мусить подбати про плян своєї діяльності на цей час.

Деякі зі старших осіб уважали, що гроші — це їхня головна ціль життя і працюють, або добробуту, до пенсії аж до своєї смерті. Інші виховують своїх дітей та стають активними в українському громадському і релігійному житті.

Коли старша людина занята і має зв'язки з людьми, то час у неї проходить непомітно й виробляється твердий реальний погляд на на-

служби в рядах Рідної Армії на становищі старшини у відділі летунства, або при шостій Січово-Стрілецькій Дивізії. Реальним вислідом цих спогадів є його обширна стаття п. 3. „На службі зв'язкового старшини в 1920-их роках“ деєї не надрукована, вона зберігається в родинному архіві.

Сам о. Пилипець нагадував своєю особистістю це одного зразкового священника о. Володимира Д. Садовського, пароху церкви св. Спаса у Львові, з його широкими інтелектуальними зацікавленнями. О. крилоданим Садовський глибоко інтелектуальною проблемою фізики, мистецтва й музики й навіть спонукав нашого відомого вченого д-ра Володимира Левицького до написання окремої студії п. 3. „Релігія і Наука“.

О. В. Пилипець однією з перших започаткував екуменічний рух ще в часі перебування на терені Німеччини. Уже тоді він співпрацював дуже щиро й віддано з православними ієрархами й духовенством, виразно відчувачи добу, „що гряде“ і назрівало, що оформиться на Другому Ватиканському Соборі.

За труд цілого свого життя о. Пилипець з'єднав собі загальну пошану й признання нашого громадянства. Може останньою радісною подією в його житті була його проща до Риму й зворушлива аудієнція у Верховного Архiepіскопа Кир Писифа, свого колишнього ректора з Львова.

Ще в добу перебування в Німеччині зав'язався дружбою о. Володимира з теперішнім достойним Української Православної Церкви Митрополитом Мстиславом. Єдиною їх віддачею найвищої ідеї-любові до Христа-Спасителя, а також безмежна відданість Україні. Взяла їх також любов до українського мистецтва, що виявилася в прекрасній колекції о. Пилипець, збереженій під доглядом опікою його дітей, і в Українському Музеї в Бавнд Бруку, духовому творі Всеконсоційного Митрополита Мстислава.

Шляхетним виявом прирости зі сторони Владимира Мстислава для пок. о. Володимира Пилипець є теперішній елегантний святий — акт посвячення нагробного каменя на могилі, що відбудеться в суботу 25 вересня в Бавнд Бруку, о год. 11-й перед полуднем.

Дам'ян Горнякевич

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ

1-й ВІДДІЛ в НЬОАРКУ - ІРВІНГТОНІ Н. Дж.

СУБОТА, 25-го ВЕРЕСНЯ 1971 РОКУ — ГОДИНА 7:30 ВЕЧОРА

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ в ІРВІНГТОНІ, Н. Дж.

Доповідь доктора ВОЛОДИМИРА САВЧАНКА

на тему

„Сучасне міжнародне положення і Україна“

— Вашингтон - Пекін - Москва!

ПІСЛЯ ДОПОВІДІ ЗАПІТІ І ДИСКУСІЯ

Українське Громадянство, зокрема члени Організації Визвольного Фронту запрошуємо до участі, щоб обмінятися думками на тему актуальних на сьогодні подій.

УПРАВА

Субота, 25-го вересня 1971 р.

Год. 4:30 по пол.

METROPOLITAN OVAL, 57th St. & Andrews Ave., MASPETH, L.I., N.Y.

МИСТЕЦЬНІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

„ВЕЛИКОЇ ЧОТИРНАДЦЯТКИ“ НАФС

УСК НЬО ЙОРК — EINTRACHT S.C.

Передамаг год. 2:45 по пол.: УСК Н. Н. Ресерва — Eintracht S.C. Ресерва

Склад Першої Дружини УСК-У. Е. Коф — Ю. Шмага, Р. Гемелтон — Ю. Сябодан, Дж. Йонг, А. Матік — С. Лома, С. Гавран, В. Мфун, Ч. Медфуд, С. Семко (С. Коваленко, Ю. Луцкий, В. Доддл). Менеджер: В. Гюель.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КАТЕДРА

СВ. ВОЛОДИМИРА в НЬО ЙОРКУ, Н. Дж.

189 Захід 82-га вулиця

повідомляє, що

в неділю, 26-го вересня 1971 року

о год. 12-й дня, по Службі Божій

в КАТЕДРІ СВ. ВОЛОДИМИРА

відправляється

ПАНАХИДА

В Сороковин День Смерті

СВ. П.

МАРІ ВАРФОЛОМІВНИ

ЛІВИЦЬКОЇ

Дружина св. п. Президента УНР Австрій Лівницького і

Матері Президента УНР Миколи Лівницького та Наталії

Холодної.

Простяга Українське Громадянство взяти молитовну

участь в Панахиді.

НАСТОЯТЕЛЬ І РАДА ТРОСТІВ

В ДРУГУ ДУЖЕ ТЯЖКУ І СУМНУ ДІЯ МЕНЕ

РІЧНИЦЮ ПО НЕСПОДІВАНІЙ СМЕРТІ

нашого Небадлого, Любимого МУЖА І ВАТЬКА

бл. п.

ПАНАСА ПІСКУНА

в СУБОТУ, 25-го ВЕРЕСНЯ 1971 р. о год. 10:30

ранку на Українському Цвинтарі в С. Бавнд

Бруку, Н. Дж., відправиться

ПАНАХИДА

ЗА СПОКІН ЙОГО ДУШІ

В НЕДІЛЮ, 26-го ВЕРЕСНЯ 1971 р. в Церкві

СВ. ТРОНИ при 836 Lyons Ave, Irvington,

N.J., після Служби Божої відправиться

ПАНАХИДА

Знайоміх і Приятелів просимо помолитися за спокій

Його Душі.

Дружина АННА І ДІТІ

В Сороковин День Смерті

нашої Найдорожчої

ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБУСІ І СЕСТРИ

СВ. П. МАРІ ЯНІВ

з дому ШТАЙДЕН

буде відправлена

в суботу, 25-го вересня 1971 року

о год. 8:30 ранку в Церкві

СВ. І. ХРЕСТИТЕЛЯ в НЬОАРКУ, Н. Дж.

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА

І ПАНАХИДА

Просимо Родичу, Приятелів і Знайомих про помолити

за Душу Покійної.

Горем прибиті —

СТЕПАН — муж з Родиною

В Сороковин День Смерті

нашої Найдорожчої МАМИ, БАБУСІ І СЕСТРИ

бл. п.

ЮЛІЙ КЛИМ

б. учительки на Рідних Землях

будуть відправлені

ЗАУПОКИНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в НЕДІЛЮ, 26-го ВЕРЕСНЯ 1971 р. о год. 12-й

дня в Церкві СВ. І. ХРЕСТИТЕЛЯ в НЬО-

АРКУ, Н. Дж., та

у ВІСТОРОК, 28-го ВЕРЕСНЯ 1971 р. о год. 7:30

ранку в Катедрі НЕПОР. ЗАЧАТТЯ ІДМ

у ФІЛАДЕЛЬФІ, Па.

Про ласкаву участь в Богослуженнях та молитвах

просить:

ДОНЬКИ, ВІУКП І БРАТ з РІДНЕЮ

Замість квітів на свічку можуть

бл. п. ЮЛІЙ КЛИМ

складати 25.00 доларів

на Фонд „Церква в Потребі“

Неопліні Володимир ПЕЛІХ з Родиною

Замість квітів на свічку можуть

бл. п. інж. М. БОГДАНА ЛУЧАКОВСЬКОГО

складати 25.00 доларів

на Фонд Енциклопедії Українознавства (Сарсель)

Іна і Богдан ОЛЕШНИЦЬКІ

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих,

що 10-го вересня 1971 р. ненадійно відійшла від нас у Вічність

на 52-му році життя

наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА, ТЕТА І ПІВАТЕРКА

бл. п.

ЯРОСЛАВА САХНО КОГУТ

народжена 7 листопада 1918 р. в селі Переволоча Золочівського повіту, Україна.

ПАНАХИДА була відслужена в понеділок, 13-го вересня о год. 7:30 веч.

в похоронному закладі Бутай при вул. Commot.

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 14-го вересня 1971 р. до Католицької Церкви

ІЗІМ, а задіти на цвинтарі Mt. Olivet в Дітроїті.

Горем прибиті:

ЕВСТАХІЙ — муж

ЮРІЙ — син з дружиною МАРІЄЮ

ХРИСТИНА — дочка

РОМАН — син

ВОЛОДИМИР — син

СТЕПАН САХНО — брат з дружиною АННОЮ і дітьми

ПАРАСКЕВІЯ САХНО — сестра з дітьми — Україна

МАРІЯН КОГУТ — швагер з дружиною ЄВГЕНІЄЮ і дітьми

— Дітроїт

Замість квітів на свічку можуть бл. п. сестри ЯРОСЛАВА САХНО КОГУТ

складати 20.00 дол. складати

брат СТЕПАН САХНО з Родиною — Cleveland

Пластун з ЗСА їдуть до Австралії

Нью-Йорк. — Український Пласт пригортається до святкування свого 60-річчя. Крайова Пластова Старшина Австралії проголосила початок Ювілейної Зустрічі на 23-го грудня 1971 р. Для з'ясування цих ювілейних святкувань 10-й Курінь УПС "Чорноморці", за апробатою Старшини ЗСА, задумав організувати прогульку до Австралії. В прогульці можуть брати участь юнаки і юначки зі ступенем розвідника (з описом комунізму), члени УСП і УПС, як і члени Пласту. Подорож триватиме від 18-го грудня 1971 р. до 1-го січня 1972 р. Виліз з Нью-Йорку, зупинка в Чикаго для підготовки учасників із західних станцій, і потім лет через Гонолулу до Австралії. Умови прогульки дуже вигідні. Оплата за літак 650.00 дол. і 20.00 дол. на перебування в Австралії, де учас-

ників прогульки будуть гостити українські пластуни Австралії. Присутність пластуна з ЗСА на Ювілейній Зустрічі в Австралії не тільки причиниться до закріплення пластової дружби з найбільш віддаленими друзями, але і до зближення 60-літнього Ювілею Пластової Організації. Керівники пластової прогульки — п. сен. П. Дорожницький, голова КПС ЗСА і п. сен. Орест Гаврилюк, курінний куреня "Чорноморці", — закликають усіх зацікавлених участь у прогульці, зголоситися на адресу Крайової Пластової Старшини: Plast, 140 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 до 12 жовтня 1971 р., виславши зачеток у висоті 325.00 дол. чеком, виставленим на Plast, Inc. - Chm. Тому, що летувська компанія дала тільки 3 тижні часу до замовлення, просять якнайшорше прислати зголошення.

Вписи нових членів до Пластової Станції в Нью-Йорку

З початком нового шкільного року й зайняти у молодіжних організаціях Пластовий Дім у Нью-Йорку відкриває знову свої приміщення для вжитку пластової молоді: на сходових, збірках і т.п. з цим і для прийняття нових членів. Впродовж місяця вересня і жовтня, в канцелярії Станційної Старшини, можна буде записувати дітей до пластової організації кожної суботи від год. 12.30 - 2-го по полудні в п'ятницю від 6.30 - 8 год увечері.

В тому часі будуть на місці члени Станційної Старшини, які даватимуть зацікавленим батькам усі потрібні інформації. Передумовою до прийняття у новачество є вік — 7 років життя та добре знання української розмовної мови. В цьому році, однак, Станційна Старшина в Нью-Йорку має нагоду прийняти також групу дітей, які з опрацювання причин не знають вистачаючої української мови (особливо нові приїзди з Польщі, Югославії та Чехословаччини) та з цього приводу не можуть бути включені в організаційні ряди Пласту, але мають бажання та охоту стати пластунами. Під проводом професійної сили із рядів пластуна сеньйора, ця група (якщо такі найдуться) буде вив-

чати українську мову так, щоб після кількох місяців могли вступити до новачкової групи як дійсні новачки. Тому зацікавленим також зауважує батьки повинні зголоситися якнайшорше в вище означених годинах до Станційної Старшини у Пластовому Домі при 144 Другої авеню, в Нью-Йорку.

Батьки можуть також зголосити дітей, які не мали нагоди бути в новачстві, а закінчили 11 років життя до Укладу Пластунів Юнаків (чок). Такі, однак, мусять знати добре українську мову в письмі та слові та мати самі бажання пластувати й виконувати обов'язки, які накладає приналежність до Пласту.

Сходина пластового юнацтва, відбуваються щотижня у вечірніх годинах в п'ятницю, або в інший день, тижня після узгодження із членами гуртка та в порядку м.и. сходина новачків років відбуваються в суботу в полудневих годинах, після науки у школах українознавства. Курінні та гітдові сходина відбуваються звичайно раз в місяць в означеному заздалегідь часі. Присутність членів новачства і юнацтва на усіх цих заходах є завжди обов'язковою.

М. Я.

ЗУСТРІЧ БРАНДА І БРЕЖНЕВА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

більшого „наближення“ з Москвою... Цікаво звернути увагу на безумовне пов'язання совєтської політики в Європі з тим, що відбувається на Далекому Сході. Після заповнення покітним уже Хрущовим політиці т. зв. „мирного співіснування“, на думку якої злилося чимало владних політиків Заходу, Москва не раз поверталася до „гострого агресивного тону в обох відносинах з „капіталістичним“ світом. Найбільш агресивного тону стосовано на початку 1969 року. Але відразу ж після китайсько-совєтського інциденту на річці Уссурі 3 березня 1969 р. Москва відновила свою „співіснуючість“.

Після підписання Західно-Німеччинською угодою в Москві і в Варшаві минуло чимало часу. Москва довго не йшла на жадні „поступки“ в справі Берліну. Вже зружляли пологослі по те, що совєтський уряд незацікавлений більше ані в справі ратифікації переговорів в Москві і в Варшаві, ані щодо відбуття Європейської Конференції Безпеки. Але як тільки світ довідався про заплановану подорож президента Ніксона до червоного Китаю, московські дипломати пішли на угоду в Берліні, а Європейська Конференція Безпеки знову стає актуальною для Кремля.

Та як на це все має реагувати Китай? Вже давно в пресі були відомості, що Пекін перестерігає європейські політичні кола перед „мирнолюбністю“ совєтської політики в Європі. Саме тепер йдуть про спроби Китаю нав'язати ближчі зв'язки з тими балканськими державами, які почували себе за-

гроженнями агресивною совєтською політикою. Але на це західноєвропейські держави відповідають намаганнями „наблизитися“ до Москви... І як має реагувати на потягнення деяких західноєвропейських держав през. Ніксона, який своїми планами щодо Китаю мав би спробувати змінити рівновагу міжнародних сил у некористь Москви? Чи потягнення уряду Брандта не перешкоджають планам Ніксона? І чи брак координації в політиці Заходу не ставить його у невигідне становище супроти СССР?

Більшість з ахідноєвропейських газет твердить, що нова „офензива миру“ Москви подиктована не її миролюбними намірами, а бажанням забезпечити собі європейське запілля і мати вільні руки супроти Китаю. Для цього Москва готова йти на дальші „поступки“, за які будуть хататися наївні політики західного світу. Москва йде вперед по те, щоб упоратися з червоном Китаєм і з деякими „непокірними“ сателітами на Балканах.

Про ці плани Москви зазвичай не повідомляють. Але тільки світ довідався про заплановану подорож президента Ніксона до червоного Китаю, московські дипломати пішли на угоду в Берліні, а Європейська Конференція Безпеки знову стає актуальною для Кремля.

СПОРТ

Український відбиванковий клуб у Чикаго „Чикаго Українієнс“ у сезоні 1970-71

Український Відбиванковий Клуб в Чикаго (УВК-Ч) в сезоні 1970/1971 рр. взяв участь в 3-ох українських і 10-ох американських турнірах та розіграв 201 сетів. Перша дружина брала участь у всіх 13-ох турнірах.

Друга дружина брала участь в трьох українських і третя дружина в двох американських і двох українських турнірах.

Лиш в двох американських турнірах УВК-Ч завоював перше місце до кінцевих розгравок, займаючи 3-тє згладю (4-те місце в тих турнірах, в яких змагалася пересично по 10-ть дружин). В українських турнірах зайняли 1, 2 і 3 місця. В турнірі СУСТ-Північ перша дружина перемогла, друга програвла до другої і зайняла друге місце. В УСЦАК турнірі УВК-Ч здобув перше місце своєю групою відносно інших 7-ї сетами, однак по фінальних розгравках опинився на 4-му місці. Друга дружина спільно поділила 5 і 6 місце.

Пересично лише 7 змагунів УВК-Ч змагалися в турнірах. За цілий сезон перша дружина УВК-Ч, ані разу не мала щастя грати в своєму повному складі. Перш за все відмінює від попереднього року, дружина не могла користуватися в цілості з послуг двох своїх досвідчених змагунів, інж. О. Каравана і О. Терлецького. Також контуження двох змагунів, Т. Лісевича і Р. Мишича, відбилися негативно на результатах деяких змагань.

Опорою і фундаментом УВК-Ч були два його капітани Юрій Сасич і Тарас Лісевич. На їхній праці, проводі і ініціативі спиралася вся праця УВК-Ч. А їхня повна посвятка грі й консеквентна праця над собою були гідні до наслідкування. На жаль, так виглядало, що не всі змагуни двох перших дружин проявляли таку посвятку, витривалість і праць над собою. Теж і обставини поділяють переді були головною причиною, що УВК-Ч, а з особа його перша дружина не виправдала сподівань, проводу і спонсорів.

Присмоною несподіванкою, була третя дружина УВК-Ч. Молоді змагуни, переважно це юніори, під проводом своїх тренерів Ю. Сасича і Т. Лісевича, зуміли зрозуміти за останній рік гарний поступ. Як дружина вони змагалися, в додатку до двох українських, в двох американських турнірах: Форт Вейне, Інді і Беттл Грік, Мич. Там змагалися, побіч 1-шої дружини, вони записали на своєму рахунок кілька виграних сетів, що, зважаючи на досвід і поведінку своїх противників треба вважати успіхом для початку їхнього відбиванкунів. Крім тих збірних виступів деякі змагуни виступали в рядах другої або першої дружини. В третій дружині вирізнялися наступні змагуни: Марко Мурський (3), Олександр Мурський (3), Андрій Касія (1,2,3), Роман Ткачук (2,3), Зенон Цибірський (2,3), і Юрій Курція (3). Числа в скопках означають число дружин, в якій змагун виступав.

Удержання трьох дружин було зв'язане з поважними видатками. Найбільші витрати УВК-Ч були зв'язані з членськими вкладками до організацій (3), що організували турніри. 68 доларів і з оплати за турніри: 2 українські 158 дол. і 10 американських 251 дол., разом 477 дол. Вив'язатися з тих і ще інших зобов'язань допомогли УВК-Ч, слідує інституції і особи, яким УВК-Ч складає щирі подяки: Окружна Рада Відділів Українського Народного Союзу і Федеральна Кредитова Кооператива „Самоміч“ по — 100 дол., — Юрій Сасич 53 дол., д-р Роман Вірнич 50 дол., д-р Богдан Ткачук і Остап Держко по — 35 дол., адв. Ілля Мула, д-р Олександр Цибірський, д-р Лев Мурський, адв. Орест Попель, д-р Олександр Рейнгольц по 25 дол., д-р Осип

Сороклітній з'їзд абсолювентів української гімназії в Перемишлі

В днях 28 та 29-го серпня 1971 р. в Шільс, Нью-Йорк, в домі д-ра Олега Волянського і його дружини Людмили, відбувся перший з черги з'їзд абсолювентів Української Державної Мужеської Гімназії в Перемишлі, що покінчила гімназійні студії 1931 р.

У з'їзді взяли участь м-гр Стефан Дзюба з дружиною Стефанією з Ньюарк, Н. Дж., д-р мед. Олег Волянський з дружиною Людмилію та дітьми Лілеєю, замінною Горяткевич, Богданною, Тарасом, Ігорем та Левом з Тіло, Н. Дж., д-р мед. і прав Стефан Гук з дружиною Марією та донькою Софією, що прибули з Іллі, а також дочкою Наталією і зятєм Стефаном Козаком, що прибули з Ст. Люїс, Мисс., м-гр Зенон Командицький з дружиною Стефанією, з Па., д-р прав Володимир Король з дружиною Уліною з Трентону, Н. Дж., інж. Євген Макар з Нью-Йорку, д-р мед. Марія Малиновська з Аштатбула, Огайо, інж. Орест Мартинюк з дружиною Мелітою та дочкою Христею з Філадельфії, Па., о. Теофіл Гурко з Альберті, Канада з братом д-р Євгеном Гурком в Канаді, о. протопр. Лев Опока з дружиною Марією з Лорейн, Огайо, д-р мед. Осип Синецький з дружиною Розою та донькою Уршулою з Август, Мейн, інж. Марія Подлуський з Чикаго, Іллі.

З професорського складу прибув на з'їзд з Боффало, Н. Дж., проф. Теодозій Ставничий з вичукою — інж. Христею Дзюба.

Співаю Службу Богу в наміренні бувають професорів та абсолювентів з 1931-го р., відправив в дні 28-го вересня ц. р. о. Теофіл Гурко, який після відправлення похоронів на душі померлих професорів та товаришів, яким доля не судила дожити з'їзду — при участі хору складеного з присутніх товаришів та їхніх родин. В неділю 29-го вересня ц. р. після Служби Вожої, яка відбулася в домі д-ра Волянських відбулася ділова частина з'їзду. Прочитано привітальні листи від професорів — Тадея Ростковича з Нью-Йорку та Казимира Ліца з Перемишля та товаришів — Франка Гібалевича з України, о. Ярослава Полянського з Німеччини та м-ра Андрія Поляка і м-ра Адриана Горинського з ЗСА. Планований приїзд проф. Тадея Ростковича відкланяно з огляду на непередбачені перешкоди. Прийняті згадали всіх бл. п. професорів та товаришів, яким нещадна доля не дозволила дожити цього з'їзду, а також тих професорів та товаришів, яких зловіща доля нашого народу порозкидала по широкому світу, не даючи їм змоги прибути на з'їзд.

Прийняті на з'їзді товариші зложили 161 дол. на потре-

би нашої Церкви в Перемишлі. Учасники з'їзду намітили відбутися наступний з'їзд за п'ять років.

Ініціаторами, промоторами та господарями з'їзду, були знані зі своєї гостинності д-р Олег Волянський та його дружина Людмила, які гостинно присутні та дали їм приміщення, включно з нічлігом.

З'їзд був повним успіхом. Товариші побачили і пізнавали себе часами вперше після сорока років. В приємній атмосфері — друзі залюбки згадували давні дні та співали давніх і нових пісень.

На прощання д-р Волянський вручив кожному товаришеві — нагадку пластинку „Спогад“ — присвячену Перемишлю. Автором цієї цінної пластинки є д-р Олег Волянський.

д-р Стефан Гук

Доріан Рудницький цієї суботи в концерті в Тавн Голл

Відомий український волюнтерист і гітарист, Доріан Рудницький, абсолювент виступав в школі Джуліярд у Нью-Йорку, цієї суботи, 25-го вересня, виступити у нью-йоркському Тавн Голл у Концерті чотирьох-особової групи „Нью-Йорк Рок Ансамбл“, членом якої він є від самого початку її існування. Ця група здобула великі успіхи своєю ін-

дивідуальністю і виртuoзністю — вона одинока серед безлічі інших, яка виступала з філармонічними симфонічними оркестрами Нью-Йорку, Бостону, Сан-Франциско, Балтімору, Сан-Луїс і ін. Група „Нью-Йорк Рок Ансамбл“ вже награла й наспівала чотири платівки — в „Атлантік Рекордс“ і „Колумбія“ — та брала участь у фільмі „Закара“.

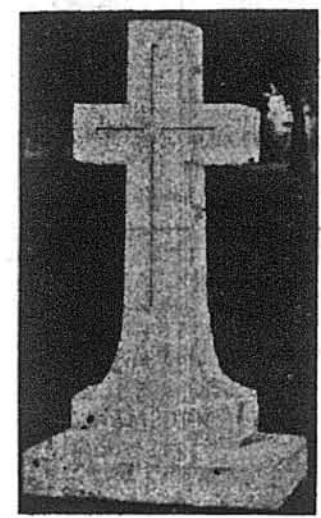
ОСІННЯ КАНПАНИЯ ЗА ЗБІЛЬШЕННЯ

(Закінчення з 1-ої стор.)

організаційних справ. Обговорено злук менших або неактивних Відділів, переглянуто потребу підняти молодих секретарів, бо в Окрузі Відділів із 80-літніми секретарями і вік не дозволяв їм виконувати всі потрібні обов'язки. Поручено також справу співпраці, а то й злук з сусідніми округами та влаштування з ними спільних союзових і загальногромадських імпрез. Обласний організатор В. Гіряк

негайно після зборів залишився на території Округу, щоб із її головою п. Голиком поведи далі союзову працю. Дискусію про організаційні справи попередив короткий вишкільний курс, який провели д-р Ярослав Падок та Вол. Гіряк. Активну участь в дискусії на курсі і зборах узяли пп. Нагурний, Боланд, Мартинюк, Голик і його дружина, яка після зборів вгощувала учасників зборів вечерою.

Телефон: (201) 246-0549 (Office)
(201) 246-0549 (Residence)

South Bound Brook MONUMENTS

127 Main Street So. Bound Brook, N.J. 08880

Office ланте 3 блочки від Церкви-Пам'ятника
(Residence — 111 Walnut Avenue, 5 хвилин від Церкви-Пам'ятника)

Власник Ю. Безсонів

ВИКОНУЄМО ЗАМОВЛЕННЯ НА ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ ТА СТАТУЇ В ІРРАНІ, МАРМУРІ І БРОНЗИ, — СТАВИМО НА ВСІХ КЛАДОВИЩАХ.

DRIVING SCHOOLS

EAST VILLAGE DRIVING SCHOOL 120 First Ave. New York City

КУРСИ ТА ІНСТРУКЦІЇ НА ПИСАНІ ТЕСТИ У ВАШІЙ МОБІ.

Власник — RYSZARD MAKSON

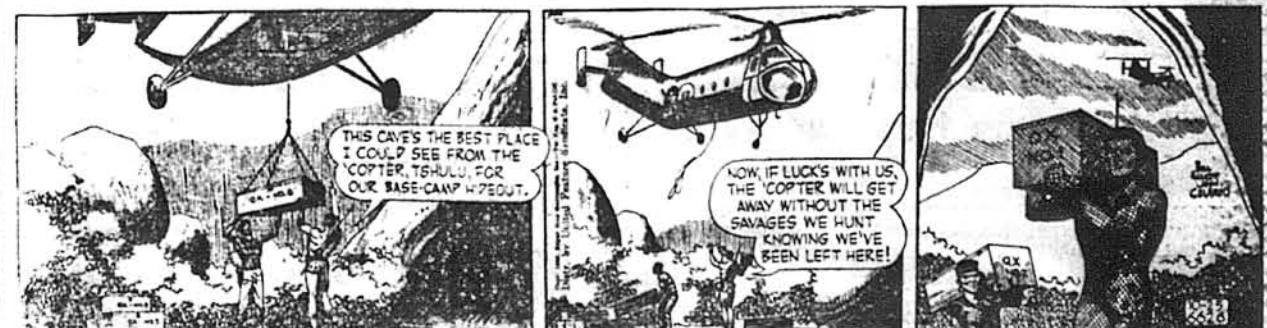
На тім самім місці — CIOSEK AGENCY

FOR ALL TYPES INSURANCE

Phone 254-7840

Остап Держко

ТАРЗАН, Ч. 6626, Тарзан і Чулю знаходять печеру

Ця печера, Чулю, є найкращим місцем, що я його міг побачити з гелікоптера на наш засекретнений табір-базу.

Якщо щастя буде з нами, то гелікоптер може відлетіти і дикунів, за якими ми ганяємось, не будуть знати, що ми тут залишилися.

Різне

Українське Васильово Віро ROMAN PARCEL SERVICE 141 2nd Avenue, New York City Tel.: 475-7430. — Васильово ПЛАНКИ з ОДНОМІ ХАРЧОВИМ в УКРАЇНІ і до СССР. Рішюк приймає замовлення на мотоцикли, холодильники, телевізори і машини для приватних. Ураді год. від понед. до суб. 8:30 — 6:00 веч. В неділю, від 10 до 2 год.

Real Estate

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ будинок, бізнес або квартиру, звертайтеся до УКРАЇНСЬКОГО ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO. 98 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 475-0400

GLEN SPEY AREA COUNTRY & LAKE PROPERTIES Call: Gibson McKean DAVIS R. CHANT REALTORS Eldred, N.Y. (914) 956-3426

ХАТА на ПРОДАЖ

Біла Соснина. 5 км від озера, 2 1/2 акр. через дорогу озеро, біля 4 укр. родини. \$15,000.00. Тел. МІКОЛА (201) 632-2006

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 26-го ВЕРЕСНЯ 1971 р.

АСТОРА, Н. Дж. Перші післяваканційні збори В-ва „Св.“ о. Миколая — 5 Відд. о год. 8 до год. 12. Церковний зал, 38-09 31-ша Авеню. Простіться чл. прибути і вітати чл. секр. — М. Командиць, секр.

Праця FEMALE

ПОШУКУЄТЬСЯ ЖІНКИ до ведення хати й опр. над дітьми. Прошу телефонувати по дальшій інформації на число (201) 795-2499

Купуйте в підприємстві, які оголошують в „Свободі“!

Funeral Directors

Theodore WOLINNN, Inc. Директор Похоронного Заведення 123 East 7th Street NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: GB 5-1457 СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ Контрольована температура. Модерна каліція до ужитку ДАРОМ.

PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE

2844 Westchester Avenue NEW YORK, N.Y. 10461 Tel.: 863-2475

Директор ПОСІФ СЕНКОВСЬКИЙ Займається плануванням похоронів в каліціях, призначення в каліціях релігійних. Похоронки, по мінімальних цінах.